

синове. Прѣди да влѣзете въ Небето, ще минете прѣдъ изпитна комисия, която ще ви зададе въпроси, какви сж вашитѣ чувства и идеи, какво е вашето милосърдие, вашата любовъ къмъ ближния и къмъ Бога и много още въпроси. Защото сега Христосъ иде, и ще се отворятъ, както е казано, книгитѣ на живота, и ще бждатъ сждени хората, дали заслужаватъ или не да минатъ въ единъ класъ по-горѣ или да влѣзатъ въ Небето. Ще се даде всѣки му това, за което е достоенъ.

Затуй Христосъ се обръща къмъ васъ и ви казва: „Единъ е вашиятъ учителъ — Христосъ“. Отъ всинца ви искамъ да запомните този Учителъ, Който е дошълъ прѣди двѣ хиляди години, да ви изкупи отъ грѣха. И вие още Го търсите! Записалъ ли е Христосъ Името Си въ вашата душа, въ вашето сърце поне единъ пжтъ? Ако Го е записалъ, ублажавамъ ви; ако не Го е записалъ, постарайте се да Го срѣщнете и да Го помолите да Го запише. И когато запише Името Си, да не трѣгнете да трѣбите и да се хвалите: „Христосъ записа Името Си въ нашата книжка“, не! Това ви е потребно не за тукъ, а за Небето; когато отидете тамъ, ангелитѣ ще ви спратъ и ще ви попитатъ; „Я извадете тевтерчето си“ и, ако Господъ се е разписалъ въ него, ще ви кажатъ: „Свободни сте да влѣзете“. Тогава и Христосъ, и светиятѣ, и вашитѣ голѣми и малки братя ще ви посрѣщнатъ съ вѣйки и голѣма радостъ ще бжде, че сте дошли. Въ Питагоровото училище нѣкога е имало правило, когато приемали нѣкой ученикъ, първата година да го подлагатъ на най-голѣми подигравки и, ако е могълъ да изтърпи подигравкитѣ, приемали сж го. И Хрис-